

Beszélgetések Samu Zsolttal

(K: kérdező, Zs: Zsolt)

K: Most az van bennem, hogy tudom, hogy nincs senki, aki bármit is tenne és nincs semmi, amit tenni lehetne. De az elme őrröng, és képtelen egy helyben maradni, mindenáron tenni akar valamit. Azt mondja, még van olyan, amit nem tapasztaltam meg a világban és még meg kell élnem. Azt hiszem, hagynom kell, hogy fussa meg még a köreit, amíg belefárad, én meg közben nézem. Olyan érzés, mintha halálos vírust kaptam volna és tudom, hogy meg fogok halni, és még szeretném élvezni az életet egy kicsit ☹️ Úgy érzem magam, mint aki meghalt, de a lelke még itt bolyong, nem tud elszakadni. Mint egy szellem. Iszonyatosan fél a semmitől, ezért kreál dolgokat.

Zs: Így van. Az elme még mindig átver. Az élet nélküle kezdődik. Menj vele. Időhúzásban van. Pedig a semmiből származik. Abból született és abba olvad vissza. Ami maga Isten. Amit képzelsz arról, hogy hogyan fog eltűnni, hamis. El fog olvadni, mint a fagy. És nagyon nagyon jó érzés ez az olvadás. Olyan mintha isten bekapna egy cukorkát és elolvad a szájában. Nem úgy fog történni ahogy az elme képzeleg. Nagyon édes élmény visszaolvadni Istenbe. Változik-e az arany lényege ha egy olvasztó tégelybe egy arany karkötőt, egy nyakláncot és egy gyűrűt bedobunk? Csak formát vált. De a forma meghatározza-e az aranyat? Ahogy a tükörkép közelebb és közelebb jön ha odahajolsz a tükörhöz, úgy tér vissza a kivetítés a Látóhoz. Amikor teljesen közel van, a tükörkép eltűnik. Nem fog senki meghalni. Ez az elme hazugsága.

K: Életemben nem volt még ilyen, kidob reggel az ágy :D Zsolti, mit adagoltál be nekünk? Nem bánom én, jöhet bármi! :) minden jó, ami történik, még ha nehéz is. Olyanok jönnek fel közben, hú... És oldódik is gyorsan. Fantasztikus tapasztalás!

Zs: Az igazi munka a nem tapasztalt tartományban zajlik. Azt nem tapasztalod.

K: Igen, valahogy próbálok megfogalmazni, de minden szó hamisan cseng, nem az igazi.

Zs: Nagyon jó. Minden hamis. Minden az igazság előtt jelenik meg. Igazság-élet-valóság.

K: Az utóbbi napokban a vágy elviselhetetlen szintre emelkedett. Hagytam a vágyat lenni, és befogadtam az egész világot, embereket, a Földet, a bolygókat, a napot, mindent. Aztán éreztem, ahogy ég bennem valami és szültem sorban az emberi testeket, csupasz nyálkás emberi testeket, én voltam a világok szülőanyja, mindenki belőlem származik. Nem vagyok ember. Ezt most biztosan érzem. A csillagok, univerzumok ott vannak bennem, a szemem szemléli őket. Hatalmasra kiterjedtem. Lakhelyem nem a Föld. Olyan izzás meg tűz van bennem, alig tudok létezni. Szétéget a vágy. Ha ez végigmegy, márpedig végig fog, semmi sem lesz ugyanaz. Kiterjed a létezésem, semmi sem szabhat már korlátokat nekem. Szerelembe estem önmagammal és már csak azt a kapcsolatot keresem. Úristen, annyira izgalmas.

Zs: Mondtam, a legnagyobb kaland... Aki mer, az nyer. Az eleje kellemetlen ez tény.

K: Persze van bennem még félelem. De ez szép lassan el fog tűnni. Megzabálják az ilyen tapasztalások. Ezek olyan erők, amikkel szemben az ego fegyvertelen.

Zs: Ki mondja ezt? Ki az aki tudja? Aki ezeket tapasztalja az még mindig az ego. Te a csend vagy. Abban nincs senki, akinek bármilyen élménye lenne. Még mindig ott a személy. Elbújik.

K: Nehéz most nagyon, mindenfelé akar vinni az elme, meg az ellenkezőjébe is, de én már unom nagyon. Viaskodás van.

Zs: Válj el tőle. De amúgy ez már a kapálózása.

K: Néha már érzem, hogy semmi közöm hozzá, de néha még elragad nagyon.

Zs: Kapott egy torpedót, süllyed a hajó és menti a menthető.

K: Igen, pánik van hogy fenntartsa a figyelmemet, egyre durvább dolgokat dob be. Kísért. Zsarol.

Zs: Na a figyelem el fog fordulni. És ha elfordul, a tudatosságot fedezi fel. Onnantól vége az elme hatalmának. A legnagyobb szenvedésben felfedezed, hogy neked semmi bajod. Elfordul a figyelem az elmétől és nem szenvedsz. Te a tudatosság vagy. Ezért érdemes figyelni a környezeti zajokat és szemlélődni. Elvinni a figyelmet. És te aki szenvedsz el fogsz olvadni. A tudatosság nem személyes. Valójában te a szenvedő tartod fent a szenvedést. Te vagy a kakukktójas. És azt mondod: van egy elme aki bajt okoz, pedig te vagy az. Amikor ez beismerődik, akkor patthelyzet lesz. Aki menekül és amitől menekül ugyanaz. Ez fogja kioltani. Ramana így fogalmazta: Az én levtközteti az ént és Én marad. Leleplezésnek is szokták nevezni. Én vagyok akinek el kell tűnni, én vagyok az ego, az elme. Az én beleolvad az Énbe. Ezért nincs a csendtáborban ego simizés. Meg mindenféle gyógyító, stb. technika. Ez nem arról szól. Istenről lebontjuk a szennyeződések.

K: Egy picit hülyén érzem magam a sok turbulencia miatt.

Zs: Senki ne legyen elszontyolodva. Mindenkinek más a sorrend. Van a puskapor a vizes fa és a brikett típus. A gyújtást a táborban mindenki megkapta. Te neked az a dolgod hogy fűjd az izzást.

K: Ha ítékezés, minden nélkül, semlegesén figyelek, akkor mindig ami megjelenik, annak ott van az ellentéte is. Ha mindkettőt megengedem, egyik sincs rám hatással és akkor teljesül Isten akarat.

Zs: Ha megakarod magadat menteni fent fogod tartani a személyt. Amint feladod a megmentésed projektjét, megszűnik a szenvedés, harc. Aki megakarja menteni magát, ugyanaz, aki termeli a problémákat. Ezt hívják ego játszmának.

K: Ma egész nyugodt napom volt, figyeltem mindennek mindkettő oldalát, ahogy harcolnak és megengedtem.

Zs: Ki figyelte?

K: Én középben maradtam nagyjából. Nem tudom. Semleges valami. Még az is az elme?

Zs: Ha semleges, gondolat nélküli akkor nem. Az én gondolat és érzés nélküli. A semmi, ami lát.

K: Igen, de nem mindig tudok ottmaradni, még sokszor elragad a műsor, de most már egyre többször visszatálok.

Zs: Nem mindig tudok ott maradni? Akkor ez személy. A látó nem mondja ezt. Csak figyel. Ezért is hívják tanúnak is. Az nem mondja hogy boldog vagyok. A boldogság mint tulajdonság.

K: Értem. De már néha érzek egy ilyen minőséget, mintha a gravitáció behúzna oda. Na mindegy, akkor lehet hogy átverés.

Zs: A Látó amint kinyitja a szemét a személy semmivé foszlik minden hordalékával együtt. Egy lény alszik minden emberben. Amíg alszik az elme dőzsöl. Amint felébred az elme elpárolog. Jézus azt mondta: Amikor a ház ura hazaér a tolvajok menekülnek. Most per pillanat te vagy a tolvaj.

K: Pedig úgy örültem ennek a nyugodtabb napnak.

Zs: Persze minden jó de én nem hagylok nyugodni titeket. A végsőkéig. Ha bepunnyadsz egy állapotba akkor eltunyulsz. Te az vagy aki által van a világ. Csont nélkül fogod tapasztalni ezt. Addig nincs pihi. Ez a csendmélység intenzív osztály. Itt vénásan megy az igazság. ;)

K: Azt már nagyjából érzékelem, hogy olyan a világ, amilyenek én akarom.

Zs: Amíg az a jelenség van - legyen az bármennyire jó vagy rossz -, hogy tapasztalok valamit, az személy. A valódi én nem tapasztal. Sem boldogságot sem semmi mást. Az illatai, parfümjei a kegyelem, béke, szeretet, boldogság. Nem konstatálja hogy boldog vagyok mert boldogságot tapasztalok. Nem kötődik semmihez. Tőlem szokták kérdezni hogy boldog vagy? Már eleve rossz a kérdés. Feltételeznek egy személyt aki boldog, ez kettő.

K: Csak olyan lehetetlennek tűnik az egész innen nézve.

Zs: Helyes. Most halad meg a lehetetlen gondolatát. Ez egy gondolat, ami korlát. Oldd fel.

K: Egyik nap három különböző dolgot mondtál nekem, hogy mit csináljak (és mit ne) :) valószínűleg mind igaz és egyik sem... Olyan képtelenségnek tűnik az egész. Nagy a zavar a fejemben. De ez nem baj, egyre kevesebb a kapaszkodó. Tényleg úgy érzem néha hogy teljesen egyedül vagyok.

Zs: Soha nem hagyok lineáris utat. Az elmével sakkozok. Az elme akarja következetesen lekövetni az utat. De ez nem róla szól. Én nem adok, hanem elveszek. Mindent elveszek, ami biztosnak tűnik. Jézus azt mondta: Ne tudja a jobb kéz mit csinál a bal. Neked nincs tested, nincs egyéniséged. Nincs családot, nincs életed. Nincs semmi, amit birtokolnál. Nincsenek tulajdonságaid. Nincsenek érzékszerveid. A tiszta szellem vagy, ami Isten. Lehet bontani kis kalapáccsal de lehet bontani légkalapáccsal is. Én az utóbbit használom. Aki hozzám jön, annak haladnia kell.

Nem akarom, hogy sok táborba elgyere. Azért jöttél hozzám, mert elakarod érni a valóságod. Edzőnek választottál. Én nem vagyok finom edző. Radikális vagyok, mert így éltem meg. Mindenki úgy tanít, ahogy megélte. Nekem Balsekár tetszett anno. Az ő tanítása vezetett a testmeghaladáshoz. Balsekárhoz azokat küldték más guruk, akikkel nem tudtak mit kezdeni. Végső gurunak is hívták. Akit elfogadott, az felébredt. Nem kímélgetős volt. Megedzelek titeket hogy bármit elviseljete. Én úgy veszem ha valaki hozzám jön, fel akar ébredni.

Ha valaki úgy jön, hogy tudja mi kell neki a felébredéshez azzal nincs dolgom. Úgy kellene élnetek minden pillanatban hogy nincs egy másodperced sem már. Nincs idő semmire. Semmire. Most azonnal meg kell oldanod ezt. Tőlem jó páran leléptek mondván túl sokat kérek. De kérem szépen felébredni akar vagy spribulikba járni?:-)

Akard is meg nem is. Hagyd történni meg ne is. Vágyjál rá meg ne is. Tegyé meg mindent meg ne is. Csendülj akkor is ha semmi kedved hozzá, ha az elme fájdalmasan ellenzi. Ne légy tekintettel senkire. Legyél önző. Én én én én én én én aztán mások. Mivel az egy megtapasztalása nem csoportos buli ezért jobb, ha nem ringatod magadat ebben. Ez nem ezos szívkörtánc. Higgy nekem meg ne is. Kételkedj bennem meg ne is. Ne köss spiribarátságokat, szövetségeket. Aki csak egy jó bulinak tartja, az felejtse el engem most. Aki meg akarja menteni magát, felejtse el most. Isten mindent elvesz, amit kaptál. Semmid nem fog maradni. Mindent, amit magadénak hiszel, Isten adta. Most visszaveszi. Isten kegyelme úgy nyilvánul meg, hogy elragad mindenkitől és mindentől. Hogy csak te maradj és ő. Majd akkor

megtudod mi az igazság. Akkor az ő szemével fogsz látni. És az utolsó kettősség is megszűnik. Nem lesz Isten és te. Semmit de semmit nem tudsz megtartani a világból. Semmi hited nem fog maradni. Minden hazugság. Csak Isten az igaz. Kell ez a sok kellemetlenség neked? Az életed a feje tetejére fog állni, kell ez neked? Hmmm?

Ne gondoljátok, hogy békét hozni jöttem a földre. Nem azért jöttem, hogy békét hozzak, hanem kardot. Azért jöttem, hogy szembe állítsam az embert apjával, a lányt anyjával és a menyét anyósával: saját háza népe lesz az ember ellensége. Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám. Aki jobban szereti fiát vagy lányát, mint engem, nem méltó hozzám.

Akkor leszek elégedett amikor azt fogod mondani: Bárcsak sosem hallottam, találkoztam volna veled soha...

Zs: Addig menekülsz amíg rájössz, hogy ami elől menekülsz, magadban hordozod.

Amit látok az az hogy mindegy mit tapasztalsz meg. Az érzélem feltárás elkerülhetetlen. A sorrend nem számít. Hiába tapasztalod meg akár a Látót, ezt a játszmát le kell játszani. Fene tudja miért. Amúgy felesleges, de ez van. A csendülések ezt felgyorsítják. Bele kell állni. De a menekülést is megpróbálhatod. Rá fogsz jönni, hogy hiábavaló. És az érzelmekkel való munkát egy idő után fel kell adnod. Olyan érzelmek jönnek, amihez nincs történet. Nem tudsz vele mit kezdeni, csak Isten. Ekkor felfedezed, hogy ha nem te akarod megoldani, belép egy erő a testbe és pikk pakk elintézi.

Ramanát kérdezték miért a szenvedés? Azt mondta Isten így terel magához. Ez nem azt jelenti hogy nagy szenvedések kelljenek. Ami mélyen van azt te nem tudod. Azt csak Isten tudja. Erre rá fogsz jönni. Mert nem tudsz vele semmit kezdeni. Ekkor megadod magad. És egy erő megjelenik és helyre teszi a dogokat pikk pakk. De amíg az ego azt mondja én megtudom addig ez az erő vár és figyel. Isten ott kezdődik ahol az emberi véget ér. De el kell jutni az önmegoldásban amíg latjuk hogy mi kevesek vagyunk ehhez. Ez az átadás. Átadod magad valaminek. Ne nevezd még Istennek sem, mert Istent nem ismeri az ember. Hamis kép van róla. Egy magasabb Intelligenciának add át magad. Ne foglalkozz vele, mi az. Nem is ismerheted meg, csak a hatását. A „nem tudom nem értem”-en túl jelenik meg. De addig ki kell meríteni. A meg tudom oldani és irányítani tudom. A belátásig el kell jutni. Eljutunk oda, hogy semmit sem tehetünk. Egyfajta tehetetlenség. Mozdulni sem tudok és ekkor valami megnyilvánul.

„Én az igazságról akarok beszélni az embereknek, ehhez azonban először el kell pusztítanunk az igazságként elfogadott hazugságokat. Ha nem tépjük ki gyökerestől, ha nem irtjuk ki ezeket a hazugságokat, egyetlen lépést sem tehetünk az igazság felé.” - OSHO

K: Ma egész délután vajúdtam. Alig tudtam enni, nem tudtam járni sem. Nem segített semmi. Éreztem, hogy születőben van valami, de éreztem az ellenállást is. Láttam magam megkötözött madárként. Kértem Istent, hogy bontson fel, oldjon fel minden köteléket, vegye el a személyt és ébredjen fel bennem. És ekkor hirtelen megláttam, hogy A KÖTELEK ÉN VAGYOK! Én vagyok a hernyó, amiből a pillangó megszületik. És ekkor a lekötözött valami elkezdett mozgolódni bennem. Egy rövid ideig horror volt, de aztán éreztem/láttam, bár nem volt formája, de valahogy érzékeltem, hogy ez egy hatalmas és csodálatos "valami", ami most feléled. Egyszer csak már nem én lélegeztem, átvette a helyem a testben és csak nézett. Nem érdekli semmi, de mintha keresne valamit. Néz mindenre, semmi nem érinti meg. Egyszer csak ránézett a lámpára és jött egy tudomás: ÉN. Minden én volt és kiáradt a szeretet. Semmi

készítés nincs a cselekvésre, azt mintha nem irányítaná semmi, csak történik. Éreztem, hogy meghaltam. Valami ég belül, de ezt a valamit nem érinti meg.

Fura, mert nem tudom semmilyen érzése beleélni magam. Egyszerűen élek. De ez nem olyan, mint amit eddig életnek hittem. Egyszerű és tiszta, nincs benne semmi más, csak ez a tudomás. Nincs hiány, nincs vágy, se akarási. Csak élet. Az elme meg olyan, mint egy kis parazita rajtam. Még ott van, de már nem nagyon zavar. Az eltérítési kísérletei a porba hullanak, és én csak egyre nézek. Ez a néző, figyelő minőség van, hangsúlyosak a szemek.

Zs: Na milyen, amikor felébred a tudat? Mint egy lény, akit most dobtak ide ☹️ A buddhizmusban is írnak erről. Ők is lénynek nevezik.

K: Hát érdekes... Nem lehet megmondani mi. Semleges.

Zs: Na, ő az Isten. De még nincs vége. Ha a látó már felébredt, az elme úgysem tudja már visszaaltatni, de mindent meg fog tenni, hogy altassa. Altatót dúdol neki.

K: Igen, mintha eltakarná.

Zs: Hagyd hadd tegye. És amikor azt hiszi, sikerül visszaaltatni a látót, majd akkor zsupsz és újra kinyílik a látó szeme. :D

K: Nem tud ártani nekem azt érzem már.

Zs: Újra és újra homályt húz majd elé mint egy kitartó parazita. Hogy ne lásson. Ne nézz oda, engem nézz. Nézd csak mennyi probléma van stb. Meg nem jó ez neked, aludj vissza, sokkal jobb volt személy lenni.

K: Tényleg parazita. Fúj. De ez így jó, meg kell erősödni a dolognak gondolom. Mint egy szűnyög, olyan idegesítő. Na kíváncsi leszek, mikkel etet majd. Vicces ez az egész.

Zs: De vissza tudja ringatni ideig-óráig. De ez olyan, mint az operáció után ébredő beteg. Felnéz, azt sem tudja hol van, félrebeszél. Újra becsukja a szemét. Aztán megint felnéz és így tovább. Az elme nyomja lefelé, hogy aludjon. De a szemek újra és újra kinyílnak. Fáradtságot hoz, hogy légy álmos. Aludj, aludj, mert akkor ő él. Na ez az elme. Azt akarja, aludj. Mert csak akkor él, ha a látó alszik. És egyszer csak a Látó nem alszik el, de az elme igen. Onnantól nem fogod tudni, mikor alszik a test és mikor nem. Kicsit megvisel majd az átállás. A megszokás este lefeküdni és aludni, de valami full éber lesz. És ott lesz a full álmoság. De majd szólnak, ne horkolj. Te meg: miről beszéltek, ébren vagyok! :)

Engedély nélküli felhasználása bármilyen formában tilos!

www.csendules.hu